

Steagul roșu

Organ al Comitetului raional P.M.R. Petroșani și al Sfatului popular raional

Anul XII
XVII Nr. 3984

Miercuri
31 august
1960

4 pag. 20 bani

Citiți în pagina IV-a:

- Vizita lui N. S. Hrușciov, un eveniment așteptat cu nerăbdare în Finlanda.
- Situația din Congo.
- Vietnamul în ajun de sărbătoare.
- Slovacia în trecut și astăzi.
- Cine sînt dușmanii și cine sînt prietenii popoarelor arabe.
- Amănunte despre atentatul de la Amman.

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ A MARI ADUNĂRI NAȚIONALE A R. P. ROMÎNE

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romine

Tovarăși deputați și deputate,

Actuala sesiune a Marii Adunări Naționale este chemată să examineze situația internațională și să dezbate problemele politicii externe a Republicii Populare Romine. Ea va exprima poziția poporului român față de acestea și în special față de problema dezarmării, cea mai importantă a vieții internaționale, înscrisă pe ordinea de zi a apropiei sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Convocarea în acest scop a organului suprem al puterii de stat subliniază marea însemnătate pe care partidul și guvernul nostru o acordă vieții internaționale și îndeosebi problemei dezarmării. Este un izvor de forță al puterii populare faptul că politica noastră externă se identifică cu cerințele și aspirațiile poporului, că ea se bucură de sprijinul activ al acestuia.

Marea Adunare Națională se întrunește la scurtă vreme după cel de-al III-lea Congres al partidului, care a consacrat victoria deplină a socialismului în țara noastră și a marcat intrarea în noua etapă de dezvoltare a țării — etapa desăvârșirii construcției socialismului. Poporul

român a pășit cu hotărîre și elan la îndeplinirea programului de luptă și de muncă, elaborat de Congres. Planul de șase ani, schița programului de perspectivă oglindesc cu putere preocupările pașnice, constructive ale poporului român și marea lui încredere în viitor, în perspectivele păcii mondiale. Referindu-ne la industrie, temelia forței economice a țării, ea indică — vorbind în mod figurat — că în decurs de 6 ani vom făuri o Romine de două ori mai puternică decât cea de astăzi, iar peste 15 ani — de 26 de ori mai puternică decât cea dinaintea războiului. Iată planul de „cuceriri” și „expansiuni” pe care ni l-am pus în față și pe care-l vom îndeplini cu armele păcii! (Aplauze puternice).

Asigurarea viitorului luminos al patriei reprezintă obiectivul primordial al politicii externe a statului nostru. Congresul al III-lea al partidului a definit cu claritate politica externă promovată de Partidul Muncitoresc Român și de guvernul Republicii Populare Romine, politică de fermă apărare a păcii.

La temelia politicii externe a

statului nostru s-a aflat și se află prietenia și alianța indestructibilă cu Uniunea Sovietică și celelalte țări ale lagărului socialist. Coeziunea și unitatea lagărului socialist reprezintă cheia apărării păcii, garanția victoriei politicii de pace și securitate internațională.

În strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist, Republica Populară Romină militează activ pentru micșorarea încordării internaționale, pentru promovarea principiilor de coexistență pașnică, pentru zădărnicierea oricăror uneltiri ale cercurilor imperialiste agresive, pentru îndeplinirea dezarmării generale și totale și statornicirea unei păci trainice în lume. Această politică corespunde intereselor vitale ale poporului român, intereselor forțelor păcii și progresului de pretutindenă. Ea nu este dictată de considerente de conjunctură, ci este o orientare politică permanentă, luminată de fărul învățaturii marxist-leniniste, fundamentată pe aprecierea științifică a raportului de forțe și a tuturor factorilor care influențează mersul evenimentelor pe arena internațională.

cu tovarășul Hrușciov în promovarea coexistenței pașnice, fermitatea cu care dejoacă manevrele adeptilor încordării, perseverența cu care militează pentru unirea forțelor păcii. (Aplauze furtunoase). Comentatori occidentali și lideri politici recunosc că inițiativele diplomatice ale Uniunii Sovietice sînt acelea care dau tonul în viața internațională.

Datorită luptei perseverente a Uniunii Sovietice, a celorlalte țări ale lagărului socialist și a altor state iubitoare de pace s-au obținut unele rezultate pozitive în direcția destinderii în viața internațională.

Față de aceste rezultate și de perspectivele deschise, cele mai reacționare grupări ale burgheziei monopoliste și ale cercurilor militariste din Statele Unite ale Americii au dezlănțuit o ofensivă susținută pentru a anihila roadele eforturilor îndreptate spre destindere și a înrăutăți climatul internațional.

Trimiterea avioanelor americane de spionaj în spațiul aerian al Uniunii Sovietice, torpilarea întinderii șefilor guvernelor celor patru puteri, în care omenirea și-a pus mari speranțe, zădărnicierea tratativelor în problema dezarmării sînt expresii ale orientării cercurilor conducătoare americane spre subminarea păcii. Aceste acțiuni au fost însoțite de o nouă intensificare a cursei înarmărilor și a măsurilor militariste în cadrul N.A.T.O.

Poporul român, ca și celelalte popoare iubitoare de pace, urmărește cu vigilență măsurile îndreptate spre accelerarea remilitarizării Germaniei occidentale. Încercarea de a ascunde de ochii lumii complotul înarmării atomice a Republicii Federale Germane a fost desconspirat de înșiși generalii vest-germani. Prin „memorandumul” comandamentului Bundeswehrului, căruia guvernul de la Bonn i-a dat în mod public aprobarea, foști generali nazisti cer — într-o formă ultimativă — înzestrarea armatei vest-germane cu toate armele, inclusiv arma atomică. Caracterul militarist, agresiv al cercurilor revanșarde de la Bonn apare acum într-o lumină și mai evidentă.

Interesele păcii în Europa cer să se ia măsuri energice pentru prevenirea primejdiei militarismului german. Țara noastră sprijină cu hotărîre poziția justă a Uniunii Sovietice și a Republicii Democratice Germane, care se declară pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania, pentru normalizarea situației din Berlinul occidental, ca o cale sigură spre lichidarea rămășițelor războiului și întărirea securității în Europa. (Aplauze).

Acțiunile provocatoare ale militaristilor, ale patronilor marilor monopoluri de armamente, politica războiului rece și a cursei înarmărilor nu au adus și nu pot aduce Statelor Unite decât un eșec după altul.

Evenimentele din Coreea de Sud, Turcia, Japonia, Laos, desfășurate ca într-o reacție în lanț, arată falimentul politicii „de poziții de forță”. Tocmai datorită acestei politici numeroși comentatori și lideri politici americani apreciază că niciodată în decursul secolului nostru prestigiul și autoritatea Statelor Unite

ale Americii nu au ajuns la un nivel atât de coborît.

Nelinistea stîrnită chiar în sinul aliașilor occidentali de caracterul aventurist al politicii imprimate de militaristii de la Pentagon, curentul care se dezvoltă într-o serie de țări participante la blocurile agresive de a se elibera de riscurile acestei politici, protestele oficiale ale guvernelor respective împotriva folosirii bazelor de pe teritoriul lor în scopuri provocatoare, iată câteva din roadele pe care le-a cules Washingtonul în urma acțiunilor sale recente.

Numai oamenii care și-au pierdut mințile pot împinge astăzi lucrurile spre un război catastrofal. Tehnica militară a ajuns în zilele noastre la un asemenea nivel încît un conflict militar în care s-ar folosi armele rachetă și bombele nucleare ar aduce omenirii jertfe, distrugeri și calamități incomparabile cu cele din trecutele războaie.

În epoca noastră coexistența pașnică a devenit o necesitate vitală pentru întreaga omenire. Altă alternativă rezonabilă nu există pentru nici un stat.

Încă cu mulți ani în urmă, marele Lenin a arătat cu clarviziunea lui genială linia de evoluție a fenomenelor pe tărîm militar pe care le trăim azi. „Tehnică modernă — spunea el — contribuie în prezent tot mai mult la caracterul distrugător al războiului. Va veni o vreme cînd războiul va deveni arit de distrugător încît în general el va deveni imposibil”.

Această previziune a lui Lenin capătă o deosebită actualitate în vremea noastră. Faptul că superioritatea în domeniul armelor celor mai moderne nu este de partea forțelor agresivității este un factor important de preintimpinare a războiului. (Aplauze).

Dacă aștătorii la război s-ar lansa într-o aventură militară, popoarele ar pune capăt pentru totdeauna sistemului capitalist generator de războaie și suferinți pentru întreaga omenire.

Noi sîntem convingiți de superioritatea socialismului în toate domeniile. Considerăm însă că terenul pe care trebuie să ne întrecem cu capitalismul este nu războiul nuclear, ci producția de bunuri materiale, știința, cultura și arta, tot ceea ce poate înnobila și înfrumuseța viața omului.

Socialismul nu are nevoie să fie impus pe calca armelor, prin război. El va triumfa prin forța exemplului viu, prin ajungerea și depășirea din punct de vedere economic a celor mai avansate țări capitaliste, prin marile avantaje ale sistemului socialist, prin pilda pe care o va oferi tuturor popoarelor înaltul nivel de trai și de cultură al oamenilor în socialism și comunism. (Aplauze).

Iată esența politicii noastre de coexistență pașnică.

Statele socialiste militează pentru coexistență pașnică și pentru că ar fi lipsite de forță și de nervi tari, ci pentru că acest principiu este singurul conform cu caracterul umanist și nobil al concepției comuniste despre lume și societate.

Evenimentele de la Paris din luna mai au demonstrat puterilor occidentale că politica de coexistență pașnică, de destindere și de negocieri dusă de Uniunea Sovietică, de lagărul socialist, nu are nimic de-a face cu slăbiciunea. Po-

Coexistența pașnică — necesitate vitală pentru întreaga omenire

Creșterea continuă a forțelor sociale care militează pentru pace și securitate internațională, pentru democrație și progres social este una din trăsăturile cele mai semnificative ale situației internaționale. Aceasta își găsește cea mai puternică expresie în dezvoltarea impetuoasă a forțelor Uniunii Sovietice și a celorlalte țări care fac parte din sistemul mondial socialist.

Succesele strălucite ale Uniunii Sovietice în toate domeniile construcției comunismului, creșterea în linie ascendentă a producției industriale și agricole însoțită de rapida și continua ridicare a nivelului de trai în țările care construiesc socialismul — toate aceste realizări în care se exprimă superioritatea socialismului exercită o influență determinantă asupra întregii dezvoltări contemporane, însuflețind pe oamenii muncii, toate popoarele în lupta lor pentru independență, pentru o viață cu adevărat liberă și fericită.

Este caracteristic pentru fizionomia morală a celor două lumi — socialistă și capitalistă — că, în timp ce știința sovietică apropie clipa primei călătorii a omului în spațiul interplanetar, în Statele Unite ale Americii, așa cum mărturisesc înșiși autorii programului american de cercetări cosmice, se acordă prioritate eforturilor spre realizarea satelitelui spion.

Sîntem martorii elanului de neștăvilit al mișcării de eliberare națională, care dărimă ultimii piloni ai perimatului și odiosului sistem al colonialismului. Numai în acest an au apărut pe harta lumii 14 noi state ale continentului african. Dintr-o rezervă a imperialismului, popoarele care scutură lanțurile sclaviei, devin o rezervă a forțelor păcii și progresului social. Promovarea de către tinerele state independente afro-asiatice a unei politici de coexistență pașnică lărgeste „zona păcii” și restrînge posibilitățile forțelor agresivității.

Evenimentele actuale spulberă legenda creată în marile metropole

occidentale că popoarele înrobite obțin independența din mărinimia colonialiștilor. În realitate, independența este rezultatul luptei pline de jertfe duse vreme îndelungată de popoarele care au sfărîmat lanțurile sclaviei coloniale. Nenumărate fapte arată că chiar după proclamarea independenței de stat, colonialiștii caută pe toate căile, inclusiv prin agresiune directă, să sugrume libertatea noilor state. Cînd poporul congolez a arătat că înțelege să se bucure de o independență reală, foștii stăpînitari au pornit, cu sprijinul aliașilor lor din N.A.T.O., o acțiune militară împotriva independenței și integrității tinerei Republici Congo. Pactul N.A.T.O. pe care conducătorii occidentali nu ostensec în a-l descrie ca un „pact defensiv” și-a arătat în fața lumii întregi caracterul său agresiv, îndreptat nu numai împotriva statelor socialiste, dar și împotriva mișcării de eliberare din colonii și țări dependente. S-a dovedit însă, încă o dată, că în zilele noastre operațiunile coloniale de „pacificare” sînt pînă la urmă sortite eșecului. Poporul român salută lupta eroică a poporului congolez și a celorlalte popoare africane care-și apără cu curaj admirabil dreptul la o viață independentă. (Aplauze).

Pe continentul american, în America Latină, socotită de mai bine de un secol „curtea doamnă a Statelor Unite”, patrioții Cubei conduși de Fidel Castro au rupt lanțurile asuprii și au desfășurat larg steagul luptei pentru independență și progres social. Sîntem alături de poporul Cubei, care respinge cu hotărîre șantajul, actele de agresiune economică și amenințărilor imperialismului. (Aplauze).

Lupta popoarelor pentru cucerirea și consolidarea independenței are un reazim sigur în țările puternicului lagăr socialist.

Noi considerăm ca un factor de mare importanță al vieții internaționale faptul că o serie de state nesocialiste cum sînt India, Indo-

nezia, Birmania, Ceylon și altele duc o politică de pace și de neparticipare la blocurile militare occidentale. Apărîndu-și independența și drepturile suverane, un număr crescînd de state din Asia, Africa și America Latină ajung la o poziție comună cu statele socialiste în problemele războiului și păcii ca și în alte probleme esențiale ale vieții internaționale. De aceea între statele socialiste și noile state independente s-au creat și se dezvoltă legături trainice, multilaterale.

Importante deplasări în direcția sprijinirii eforturilor spre destindere internațională s-au produs și în opinia publică din țările occidentale. Oamenii politici influenți, muncitorii, partizanii mișcării pentru pace, diferitele organizații pentru interzicerea armelor atomice din țările apusene se pronunță din ce în ce mai hotărît pentru schimbarea cursului actualei politici de încordare și de război rece.

Zi de zi evenimentele de pe arena internațională confirmă justetea aprecierilor Declarației Consfătuirii de la Moscova și Manifestului Păcii din 1957, bazate pe teza că în epoca noastră forțele care luptă pentru pace au crescut atât de puternic încît s-a creat posibilitatea deplină a preîntîmpinării războiului mondial. Această posibilitate se poate transforma în realitate nu din cauză că imperialismul și-ar fi schimbat natura și ar fi renunțat la planuri războinice, ci din cauză că raportul de forțe pe arena mondială s-a schimbat în favoarea forțelor păcii, democrației și socialismului și că acest proces se accentuează tot mai mult.

De cea mai mare însemnătate în determinarea deplasărilor din opinia publică au fost și sînt eforturile neobosite depuse de U.R.S.S. pentru îmbunătățirea climatului internațional, spiritul de inițiativă al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al guvernului sovietic în frunte

Reportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu Dej cu privire la situația internațională și politica externă a Republicii Populare Române

(Urmare din pag. 1-a)

ziția demnă și hotărâtă a tovarășului. Hrușciov la Paris a trezit la realitate pe conducătorii occidentali, făcându-i să priceapă că negocierile fructuoase cu Uniunea Sovietică se pot duce numai pe baza de egalitate, pe baza respectării reciproce a intereselor fiecărui stat. (Aplauze).

Experiența întregii perioade istorice de la crearea primului stat socialist, Uniunea Sovietică — perioadă în care au apărut noi state socialiste — demon-

Dezarmarea generală și totală — sarcină urgentă și realistă

TOVARĂȘI,

Poporul român consideră problema dezarmării ca problema cea mai importantă, problema cheie a vieții naționale. Rezolvarea ei nu este și nu poate să rămână un simplu deziderat; istoria a pus-o la ordinea de zi ca o sarcină vitală, urgentă și — trebuie subliniat — realistă.

Este o monstruoasă zădărnici în epoca noastră, epoca de mari descoperiri ale genului uman, capabile să ridice umanitatea pe noi culmi ale progresului și civilizației, sume fantastice, energie, energii umane uriașe să fie irosite pentru pregătirea unui război pustitor. De aceea, popoarele cer să înceteze cursa înarmărilor, să fie înfăptuită dezarmarea generală și totală.

Necesitatea dezarmării a devenit atât de evidentă, cerința popoarelor de a o înfăptui atât de viguroasă, încât nici o țară, nici un guvern nu mai poate nega însemnătatea și urgența problemei. Aceasta s-a reflectat în adoptarea unanimă de către Organizația Națiunilor Unite a Rezoluției privitoare la dezarmarea generală și totală — idee care a stat la baza propunerilor prezentate la Organizația Națiunilor Unite în septembrie 1959 de către guvernul sovietic.

Criteriul hotărâtor în materie de dezarmare, ca de altfel în orice domeniu, sînt faptele. Uniunea Sovietică, țările socialiste au însoțit propunerile lor de dezarmare cu măsuri concrete. Este cunoscut că în ultimii ani, țările participante la Tratatul de la Varșovia, printre care și România, preocupându-se în permanență de asigurarea capacității de luptă a forțelor armate și înzestrându-le cu tot ce este necesar pentru a da riposte cuvenită oricărui agresor, au redus totodată în mod unilateral efectivele armatelor și cheltuielile militare, îndreptînd numeroase fonduri spre sectoare productive ale economiei și trimițînd pe ostași demobilizați pe frontul industriei, agriculturii sau culturii.

Aceste măsuri ale statelor socialiste menite a crea condiții favorabile negocierilor de dezarmare, n-au fost urmate de nimic asemănător în Statele Unite ale Americii și în celelalte state occidentale. Dimpotrivă, Ministerul de Război al Statelor Unite ale Americii a anunțat că guvernul american va spori în 1960 alocațiile militare la 41,5 miliarde dolari. „Aceasta — relatează Agenția United Press International — este o cifră record pe timp de pace și ea depășește cu 500 milioane de dolari proiectele din ianuarie ale șefilor proiectelor din Uniune ale Americii”.

Dar cum se pot înpăca măsurile de înarmare luate la Washington, cu declarațiile reprezentanților americani la Geneva și la New York că Statele Unite ar dori dezarmarea?

Propunînd și susținînd programul de dezarmare generală și totală, țările socialiste au arătat că sînt gata să meargă în întâmpinarea celorlalte părți. Se știe că guvernul sovietic, de comun acord cu guvernul celor-

strează cu prisosință că ori de cîte ori în preajma tratativelor sau la masa tratativelor a existat o înțelegere realistă a situației din partea puterilor occidentale, s-au putut realiza acorduri internaționale reciproc avantajoase și de mare însemnătate pentru pacea și securitatea internațională.

Fate împedează că negocieri fructuoase terminate cu acorduri internaționale sînt posibile și pe viitor dacă din partea puterilor occidentale se va manifesta o apreciere lucidă a situației

la țări socialiste, și-au modificat la 2 iunie propunerile inițiale de dezarmare, ținînd seama de unele puncte de vedere exprimate de guvernele occidentale, în special de guvernul francez. Noile propuneri au inclus cererea președintelui De Gaulle de a se începe dezarmarea cu distrugerea mijloacelor de transportare la țintă a armei nucleare. Cînd aceste propuneri au venit însă în discuția Comitetului celor zece, ele nu au fost susținute nici măcar de delegatul francez, dl. Jules Moch. După ce în Comitetul celor zece, el a adoptat aceeași poziție negativă ca și delegatul american, la 15 august în ziarul „New York Times”, dl. Moch a publicat un articol în care cerînd Occidentului să-și revizuiască poziția, spunea: „Trebuie să învățăm să înlăturăm vechile idei și să nu fim prizonierii lor, să renunșăm conștient la ceea ce de partea noastră opusă și să răspundem cu măsuri corespunzătoare”. Este o părere înțeleaptă: dar de ce nu a precedat reprezentanții Franței potrivit acestei păreri în cursul tratativelor de la Geneva? Dacă un asemenea punct de vedere ar călăuzi partea occidentală, tratativele ar progresa incontestabil.

Din păcate, propunerile americane din 27 iunie nu sînt un indiciu încurajator. Esența lor este aceeași cu a propunerilor prezentate și susținute de partea occidentală la Geneva: control fără dezarmare. Acest plan nu prevede măsuri concrete de dezarmare, ci doar măsuri privind instituirea controlului asupra armamentului, studii tehnice sau alte măsuri care n-au nimic comun cu lichidarea armelor.

Singura concluzie logică pe care putem s-o tragem este aceea că Statele Unite au conceput negocierile de dezarmare doar ca un paravan în spatele căruia să continue cursa înarmării pentru a înșela popoarele. De aceea, țările socialiste din Comitetul celor zece, inclusiv România, au hotărît să întreprindă lucrările Comitetului și să transfere discuția chestiunii dezarmării organului competent. Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite.

Justețea acestei hotărîri a fost pe deplin confirmată. Lipsită de paravanul negocierilor, politica cursei înarmărilor dusă de Statele Unite ale Americii și de celelalte puteri occidentale a apărut deschis în fața opiniei publice. Că acest lucru îi supără pe conducătorii americani și arată agitația febrilă în jurul convocării Comisiei dezarmării a Organizației Națiunilor Unite și încercarea lor neîndreptă de a se elibera de răspunderea pentru eșecul negocierilor.

Noi considerăm că lucrurile nu pot rămîne în irăpas în care au fost aduse de puterile occidentale. Fără a subestima greutatea și piedicile existente în calea unui acord de dezarmare generală și totală, noi credem că oricît de serioase ar fi aceste dificultăți, ele pot fi învinse, dacă și puterile occidentale vor da dovadă de luciditate și realism.

Programul dezarmării gene-

rale și totale, preconizat de Uniunea Sovietică și susținut de hotărîre de țara noastră și de toate țările socialiste, corespunde țelului urmărit de toate popoarele — lichidarea definitivă a războiului din viața societății prin lichidarea a însăși mijloacelor de purtare a lui.

Cît privește insistența puterilor occidentale de a se începe dezarmarea cu imobilizarea controlată a rachetelor balistice intercontinentale, scop urmărit este evident pentru oricine. Doar toată lumea știe că Uniunea Sovietică are un avans considerabil în acest tip de rachete. Numai măsuri de dezarmare care să acționeze în avantajul egal și reciproc al ambelor părți pot asigura pacea și securitatea internațională.

În legătură cu problema controlului, folosită multă vreme de puterile occidentale, ca un pretext pentru a oceni și amîna măsurile de dezarmare propriuzise, trebuie spus că statele socialiste sînt interesate în cel mai înalt grad de a se asigura ca învederarea unui tratat de dezarmare generală și completă să fie scrupulos aplicate: doar Statele Unite întreprind baze militare la granițele țărilor socialiste și nu invers; doar avioanele americane încalcă spațiul aerian al acestor țări și nu invers. Tocmai de aceea noi chemăm puterile apusene la elaborarea de comun acord a unui sistem de control internațional, efectiv și riguros.

Acțiuni concrete în scopul îmbunătățirii climatului internațional

TOVARĂȘI,

Partidul și guvernul nostru consideră că aderarea la principiul negocierilor ca și la celelalte principii ale coexistenței pașnice trebuie să fie susținută de acțiuni concrete, de inițiative, de o luptă consecventă pentru triumful lor în viața internațională.

Coc existența, dezarmarea, rezolvarea problemelor litigioase, pot fi obținute numai pe baza unei activități permanente care să ducă la înlăturarea obstacolelor din calea normalizării și îmbunătățirii climatului internațional.

Pornind de la aceste considerente, guvernul român a manifestat inițiativă și perseverență în rezolvarea litigiilor cu țări capitaliste, atât în domeniul politico-diplomatic, cît și în domeniul economic și cultural.

Un exemplu concret îl constituie rezolvarea litigiilor financiare cu Grecia, Elveția, Franța, Statele Unite și alte țări. În toate cazurile cînd am întîmpinat la partenerii noștri de negocieri bunăvoință și dorința de a trata pe baza respectării intereselor reciproce și a egalității în drepturi, noi am răspuns în același spirit.

În cadrul inițiativelor de politică externă pe linia coexistenței pașnice, guvernul român a acordat atenția cuvenită promovării bunelor relații cu statele din cadrul zonei noastre geografice.

Ne-am străduit — și cred că într-o bună măsură am izbutit — să rezolvăm un șir de probleme în relații de colaborare cu statele din apropierea noastră care au orînduri sociale diferite.

Ne-a preocupat și ne preocupă în mod deosebit relațiile pașnice între țările din Peninsula Balcanică. Guvernul român depune mari eforturi pentru a promova între statele din sud-estul Europei relații de bună vecinătate și de colaborare multilaterală pentru a crea astfel în Balcani o zonă a păcii în care să nu existe arme de distrugere în masă, rampe de lansare a rachetelor și baze militare străine.

Ecoul deosebit de favorabil pe care propunerile noastre l-au avut în țările balcanice, adevărul că pe care și-au dat-o majori-

chestiunea principală în problema controlului este: ce să se controleze? Înarmările — așa cum propune în permanență partea occidentală? Dar aceasta nu ar micșora nici pe un certu stocurile de arme, ba dimpotrivă, ar stimula cursa înarmărilor; controlul asupra înarmărilor echivalează cu culegerea de informații militare, sau în bună limbă românească, cu spionajul militar care — după cum se știe — servește la pregătirea războiului și nu la consolidarea păcii. Poziția statelor socialiste este clară: nici control fără dezarmare, nici dezarmare fără control și nici control internațional strict asupra fiecărei măsuri de dezarmare, astfel ca atunci cînd dezarmarea va fi completă și controlul să fie general. (Aplauze). În acest sens, planul sovietic prevede măsuri detaliate; în schimb cei care invocă mereu tema controlului n-au prezentat de fapt un plan de control internațional și n-au făcut-o din simplul motiv că aceasta i-ar sili de precizare ce anume măsuri de dezarmare anează a fi supuse controlului internațional. Iar aceasta este exact lucrul de care ei se feresc cu cea mai mare grijă.

Sesiunea Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite oferă cadrul adecvat pentru reluarea discuției, pentru abordarea serioasă și adîncă a problemei dezarmării și pentru luarea unei hotărîri corespunzătoare. În ce-l privește, guvernul român va acționa pentru

ca dezbaterea să se desfășoare tocmai în acest spirit.

Ne exprimăm convingerea că Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite va acționa astfel încît să răspundă așteptărilor popoarelor, care doresc nu discuții de dragul discuțiilor, ci măsuri efective în înfăptuirea concretă a programului dezarmării generale și totale.

Adversarii dezarmării se vor strădui și de aici înainte să bage bețe în roate tratative de dezarmare. Militaristilor înrășiți, maniacilor atomici le vine greu să conceapă lumea de astăzi, astfel deceit în termenii militari, după cum profitorii cursei înarmărilor nu se pot consola cu gîndul că ar putea seca izvorul celor mai fabuloase profituri. În zilele noastre, însă cuvîntul hotărîtor nu le mai aparține lor, ci popoarelor însetate de pace trainică.

Stă în puterea popoarelor au numai să preîntîmpine războiul, ci să și asigure făurirea unei societăți fără arme, fără războaie. Iată o perspectivă capabilă să insuflească, să dinamizeze și să unească într-un front larg toate forțele iubitoare de pace. (Aplauze puternice).

Republica Populară Română va sta și de aici înainte în primul rînd al luptei pentru promovarea coexistenței pașnice și a dezarmării generale și complete, subprema garanție că relațiile de coexistență pașnică vor fi pe deplin respectate.

latea guvernelor din această regiune, precum și cercuri largi ale opiniei publice din Grecia și Turcia, arată că colaborarea multilaterală interbalcanică este cerută de interesele popoarelor din această regiune și corespunde unei necesități obiective. Nu încapă în două că dacă va exista bunăvoință reciprocă, diferențele dintre unele țări balcanice vor putea găsi soluții corespunzătoare. Așa cum am mai arătat în repetate rînduri, realizarea propunerilor Republicii Populare Române ar ușura și ar grăbi nefundat. Adoptarea unor astfel de soluții. O atitudine favorabilă a guvernelor grec și turc față de problema colaborării multilaterale balcanice ar fi în interesul comun al tuturor țărilor balcanice și al păcii generale.

După cum se știe, inițiativa noastră nu a avut ecoul cuvenit la fostul guvern turc condus de Menderes, care promova cu mult zel politica războiului rece. Noul guvern turc, de sub conducerea generalului Gürsel, a proclamat în politica sa externă necesitatea relațiilor de colaborare cu toate țările și îndeosebi cu cele vecine. Apreciem în mod pozitiv această declarație și sperăm că, ea se va manifesta practic pe linia colaborării interbalcanice.

Este bine cunoscut că într-un trecut nu tocmai îndepărtat zona balcano-adriatică a fost un permanent focar de conflicte și de neliniște în Europa. De atunci multe s-au schimbat însă în această zonă, ca și în întreaga lume. Noi considerăm că ar exista condiții favorabile pentru ca între popoarele care locuiesc în zona balcano-adriatică să se stabilizeze și să se dezvolte relații de pace, prietenie, bună vecinătate, schimburi de valori materiale și spirituale. Însăși viața, în dezvoltarea relațiilor dintre țările acestei zone, demonstrează realismul și justețea propunerilor noastre.

Sîntem convinși că înfăptuirea colaborării regionale în zona balcano-adriatică, ca și în alte zone ale Europei ar aduce un aport important la cauza păcii

și securității și ar constitui totodată un exemplu folositor pentru colaborarea rodnică între state cu orînduri sociale diferite din alte regiuni ale lumii.

Tocmai aceasta a determinat guvernul român să propună înscrierea pe ordinea de zi a apropriei sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite a unui punct „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate dintre state europene apropiate înor unor sisteme social-politice diferite”.

Este deosebit de necesar ca în regiunile în care există două sisteme social-politice diferite — capitalism și socialism, vin în contact direct sau apropiat, să se ia măsuri pentru eliminarea încordării și pentru îmbunătățirea relațiilor dintre statele respective.

Noi am considerat și considerăm că, așa cum rezultă și din principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, deosebita necesitate de colaborare dintre sisteme social-politice nu trebuie să constituie o sursă de conflicte militare între state. Socotim că este de datorita Organizației Națiunilor Unite, ca organizația menită să apere pacea și securitatea internațională, să recomande statelor apropiate diferite sisteme să facă totul pentru a dezvolta relații de bună vecinătate, a rezolva problemele litigioase pe cale pașnică, a promova relații de coexistență

Ținînd seama că Europa a fost continentul unde au izbucnit cele două războaie mondiale care au cauzat omenirii atîtea dezastre și suferințe și că Europa joacă un rol de cea mai mare însemnătate în viața internațională, este împedează că asemenea acțiuni de întărire a păcii între statele europene ar avea o mare influență pozitivă asupra păcii generale.

Guvernul român își exprimă speranța că inițiativa sa îndreptată în această direcție va găsi înțelegerea și sprijinul statelor europene și a tuturor statelor membre ale Organizației Națio-

(Continuare în pag. 3-a)

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romine

(Urmare din pag. 2-a)

rilor Unite, la sesiunea a 15-a a Adunării Generale.

De asemenea, sperăm că țările care fac parte din Organizația Națiunilor Unite vor primi în mod favorabil și o altă inițiativă a Republicii Populare Romine: înscrierea pe ordinea de zi a apropiației sesiunii a Organizației Națiunilor Unite a problemei: „Măsuri pentru promovarea în rândurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare”.

Propunând acest punct, noi am pornit de la ideea că Organizația Națiunilor Unite poate și trebuie să joace un însemnat rol pozitiv în promovarea educației linerei generații, bazată pe ideile coexistenței pașnice, pe condamnarea spiritului militarist, a urei rasiale și naționale și a oricăror forme de propagandă războinică.

De educația care se dă tineretului de astăzi chemat într-un viitor apropiat să conducă societatea depinde în mare măsură dacă eforturile depuse pentru a apăra generațiile viitoare de ororile războiului vor fi încununete de succes. (Aplauze).

TOVARĂȘI,

Promovind consecvent principiile coexistenței pașnice, guvernul român a dezvoltat relațiile politice, economice și culturale cu state capitaliste mari și mici.

Noi prețuim legăturile tradiționale de prietenie care leagă poporul român și poporul francez și depunem eforturi pentru largirea în diferite domenii de activitate a colaborării dintre țările noastre. În relațiile dintre Franța și Republica Populară Romină s-au înregistrat unele progrese: schimburi de delegații parlamentare, încheierea unui nou acord economic în curs de aplicare. Reglementarea schimburilor culturale, inaugurarea liniei aeriene directe București-Paris sînt semnele unei evoluții pozitive a relațiilor noastre. Se dezvoltă de asemenea în mod favorabil relațiile noastre cu Italia, Austria, Elveția și alte state europene. Aprecim că există bune perspective, ca aceste relații să se dezvolte și pe viitor în mod rodnic pe bază de interese reciproce și respect mutual.

Poate fi remarcată o dezvoltare a legăturilor dintre Republica Populară Romină și Statele Unite ale Americii. În urma tratatelor desfășurate nu de mult la Washington, odată cu încheierea acordului privind soluționarea problemelor financiare litigioase, a fost semnată o declarație comună care deschide perspectiva extinderii comerțului între cele două țări. Așteptăm ca pe linia acestei declarații, guvernul american să înlăture acele obstacole și discriminări care au împiedicat pînă acum dezvoltarea comerțului romino-american. Sînt în curs negocieri pentru încheierea unei înțelegeri care va duce la dezvoltarea schimburilor culturale și științifice. Desigur, trebuie observat că acești pași înainte spre dezvoltarea relațiilor romino-americane, ca și declarațiile autorizate care le-au însoțit, se pot cu greu concilia cu asemenea manifestări ostile ca așa-zisa „săptămîină a națiunilor captive”, manifestări care au devenit atît de lipsite de sens încît par a fi produsul unui mecanism care lucrează în afara timpului și a realităților.

O schimbare pozitivă s-a produs în ce privește legăturile noastre cu Anglia. În tratativele privind reglementarea unor probleme financiare litigioase există în momentul de față o apropiere a punctelor noastre de vedere și e de sperat că în scurt timp să se încheie o înțelegere în această problemă, odată cu un acord comercial între cele două state.

În America Latină țara noastră are relații diplomatice doar cu Argentina și Uruguay. Deși sistemul despărțit de țările Americii La-

tine printr-o distanță geografică apreciabilă, există toate condițiile pentru a lărgi relațiile diplomatice și a dezvolta relațiile economice, culturale și științifice trainice cu aceste țări. Se întîmplă însă să auzim pe de o parte declarații autorizate în care se exprimă dorința creării unor asemenea relații, iar, pe de altă parte, agitații zgomotoase îndreptate împotriva lor. Noi recunoaștem ușor în acest caz vocea grupurilor monopoliste nord-americane care caută să pună piedici stabilirii unor relații normale între țara noastră și statele Americii Latine. Depinde de guvernele acestor state să fie înlăturate piedicile artificiale care se interpun în calea unor relații economice multilaterale, reciproc avantajoase. În același timp, ținînd seama de afinitățile de limbă, de interesul pe care îl manifestă în acest sens popoarele noastre, noi ne pronunțăm pentru largirea legăturilor culturale, științifice cu țările latino-americane.

Pe arena internațională un rol din ce în ce mai mare îl joacă statele care, doborînd jugul colonialist, și-au cucerit independența națională.

Poporul român își manifestă deplin solidaritatea cu mișcarea pentru libertate și independență națională a popoarelor din Asia și Africa și salută orice pas înainte în progresul și consolidarea statelor lor; țara noastră este dornică să dezvolte relațiile politice, economice și culturale cu aceste state. (Aplauze).

Prietenia sinceră a poporului român față de țările care și-au scuturat jugul colonial se manifestă în sprijinul pe care îl acordăm luptei juste duse de popoarele din Congo și Cuba, în recunoașterea guvernelor țărilor care și-au cucerit în ultimul timp independența, în relațiile de colaborare stabornice pe baza principiilor egalității și sprijinului reciproc.

Relevăm cu satisfacție rezultatele rodnice obținute în relațiile cu India, Indonezia, Birmania; se dezvoltă schimburile noastre economice cu aceste țări, precum și cu alte țări din Asia și Africa; în unele din aceste țări specialiști romini acordă asistență tehnico-științifică în vederea valorificării bogățiilor naturale și dezvoltării unor ramuri ale industriei.

Popoarele care și-au cucerit independența națională, ca și cele care mai luptă pentru scuturarea jugului colonial, pot fi sigure că au în popoarele marii familii a țărilor socialiste, printre care se numără și poporul român, prieteni sinceri și de nădejde. (Aplauze puternice).

TOVARĂȘI,

Coexistența pașnică și comerțul internațional sînt strîns legate și se condiționează reciproc. Slăbirea încordării favorizează comerțul în care sînt interesate toate statele, iar dezvoltarea legăturilor economice constituie un factor al consolidării păcii.

Odată cu creșterea schimburilor noastre cu țările socialiste există posibilități largi de dezvoltare a comerțului nostru cu țări capitaliste. Creșterea impetuoasă a economiei ne permite ca în viitorii șase ani să dublăm sau chiar să triplăm comerțul nostru cu aceste țări.

Considerăm de bun augur că oameni de afaceri, reprezentanți ai firmelor industriale și comerciale din Occident, manifestă un interes crescînd în încheierea de tranzacții comerciale cu Republica Populară Romină.

Adepii „războiului rece” au născocit și practicat politica restricțiilor și a discriminărilor față de țările lagărului socialist, dar, vorbind în limbaj de afaceri, contul lor de profit și pierdere n-a înregistrat din această cauză decît pierderi. Nu numai că economia țărilor noastre n-a fost strîngulată, ci beneficiind de avantajele pieței socialiste ea s-a dezvoltat cu succes.

Este îmbucurător de constatat că în ultima vreme se aud tot mai multe glasuri care exprimă un punct de vedere rațional în această problemă. Astfel, W. L. Pierson, președintele Consiliului Camerei de Comerț a Statelor Unite ale Americii, a declarat că „vrea să vadă revizuirea politicii americane în ce privește comerțul Est-Vest, deoarece, va preveni mai bine războiul decît toate embargourile.

Nu putem decît să urăm dl. Pierson și acelor colegi ai săi care-i împărtășesc vederile succes în promovarea ideii de dezvoltare a relațiilor comerciale dintre Est și Vest: avantajoase din punct de vedere economic ele favorizează totodată instaurarea unui climat de destindere, atît de necesar tuturor popoarelor lumii.

O cale bine cunoscută care duce la apropierea, cunoașterea și înțelegerea între popoare este aceea a schimburilor reciproce în domeniile culturale și artistic, tehnic și științific, turistic și sportiv.

Schimburile culturale între Republica Populară Romină și celelalte țări socialiste se largesc și se dezvoltă an de an în spiritul de strînsă colaborare frățască, într-ajutorare și schimb de experiență, ce caracterizează relațiile din cadrul lagărului socialist.

Relațiile noastre culturale cu alte state au înregistrat o dezvoltare substanțială în ultimii ani. A crescut considerabil schimbul de delegații de oameni de știință și artă, de sportivi și tineri; cu unele țări au fost încheiate acorduri culturale sau planuri de schimburi culturale și științifice.

Vom dezvolta și pe viitor aceste schimburi; avem convingerea că politica de coexistență pașnică și de destindere în rela-

țiile internaționale este singura în măsură să creeze condițiile unui schimb tot mai larg de valori spirituale, spre binele progresului uman; în același timp dezvoltarea schimburilor culturale este ea însăși un factor puternic al înțelegerii și păcii între popoare.

TOVARĂȘI,

Analiza situației internaționale și a raportului de forțe pe arena mondială demonstrează că există premise serioase pentru a se face noi pași pe calea promovării cauzei păcii.

În jurul steagului luptei pentru coexistență pașnică, purtat cu hotărîre și clarviziune de Uniunea Sovietică și celelalte state ale lagărului socialist, se realizează sute de milioane de oameni din lumea întregă.

Popoarele din Occident înțeleg tot mai bine primejdia pe care o reprezintă pentru însăși soarta lor activitatea provocatoare a cuceririlor agresive și întreprinși politice a acestora de încordare internațională.

Toate popoarele au astăzi o năzuință comună — aceea de a înlătura primejdia unui nou război.

Păstrînd mereu trează vigilența poporului nostru față de uneltirile cuceririlor agresive îndreptate împotriva păcii, noi am pus și vom pune întreaga noastră energie pentru a face să triumfe principiul coexistenței pașnice, care a devenit o necesitate vitală pentru întreaga omenire. (Aplauze).

Față de însemnătatea capitală a problemei dezarmării și față de impasul în care au fost aduse tratativele de către puterile occidentale, este cu totul îndreptățită propunerea guvernului so-

vietic ca delegațiile la sesiunea Adunării Generale să fie alcătuite la cel mai înalt nivel. Participarea factorilor de cea mai mare răspundere din fiecare țară, investiții cu cele mai mari împuterniciri ar da o mare greutate politică dezbaterilor, ar contribui la crearea condițiilor favorabile adoptării unor hotărîți concrete și eficiente în problema dezarmării, ca și în alte probleme ale relațiilor internaționale.

Delegația Republicii Populare Romine va trebui să aducă o contribuție activă la discutarea problemei dezarmării în ansamblul ei și să militeze pentru ca Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite să ia hotărîri menite să grăbească încheierea unui Tratat de dezarmare generală și totală. Delegația țării noastre la sesiunea a 15-a a Organizației Națiunilor Unite se va călăuzi după aceeași dorință sinceră de înțelegere, care a caracterizat și pînă acum poziția guvernului român în problema dezarmării, ca dealtfel în toate problemele care formează ansamblul activității Republicii Populare Romine în domeniul relațiilor internaționale.

Îmi exprim convingerea că dezbaterile problemelor situației internaționale și a politicii externe a Republicii Populare Romine de către Marea Adunare Națională va fi o nouă și puternică manifestare a hotărîrii poporului nostru de a-și aduce contribuția la triumful principiilor coexistenței pașnice, la dezvoltarea colaborării între toate țările, la consolidarea păcii în întreaga lume. (Aplauze puternice, îndelungate. Asistența se ridică în picioare).

Deschiderea lucrărilor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Marti 30 august s-au deschis lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a R. P. Romine.

Deputații au primit cu puternice aplauze pe conducătorii partidului și statului.

În loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Boilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Alexandru Birădeanu.

În loja din stînga incintei au luat loc tovarășii: Ion Gheorghe

Maurer, Anton Moiseșcu, Mihail Ralea, Gheorghe Stoica și ceilalți membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

La deschiderea sesiunii au asistat șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București. Au fost de față conducători ai instituțiilor centrale, ai organizațiilor obștești, fruntași în muncă din întreprinderile Capitalei, oameni de știință și cultură, ziaristi romini și corespondenți ai presei străine.

Tovarășul Constantin Pirvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a deschis lucrările sesiunii.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi, care cuprinde un singur punct:

„Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romine”.

Primit cu puternice aplauze, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale a prezentat raportul: „Situația internațională și politica externă a Republicii Populare Romine”.

Lucrările sesiunii continuă.

★

În cursul zilei de marți, Comisia de politică externă a Marii Adunări Naționale s-a întrunit în ședință de lucru.

(Agerpres)

Noi mașini și utilaje în sprijinul muncii minerilor

Mașină pentru rectificat arbori cotiți

Inventarul secției mecanice a Uzinei de reparat utilaj minier Petroșani s-a îmbogățit cu un nou utilaj important: o mașină de rectificat arbori cotiți. Mașina se află în curs de montare. Ea va fi folosită la rectificarea arborilor cotiți de la compresoare, locomotive Diesel, pompe etc. asigurînd astfel reducerea timpului de reparații la aceste utilaje importante. Noua mașină va fi pusă în curînd în funcțiune.

O nouă locomotivă electrică

Pe vremea cînd minele erau stăpînite de capitaliști, transportul pe galeriile minei Lonea se făcea exclusiv cu cai sau manual. Astăzi, în fiecare sector al minei transportul se face cu locomotive, multe dintre ele fiind

în cadrul planului șesenal, minerilor Vîii Jiului le revin sarcini deosebit de importante în lupta pentru mai mult cărbune de bună calitate necesar economiei noastre naționale în plină dezvoltare. Munca minerilor pentru îndeplinirea acestor sarcini este puternic susținută prin introducerea de noi mașini și utilaje destinate mecanizării procesului de producție.

fabricate în țară, la uzinele „Electroputere” din Craiova.

Zilele acestea la mina Lonea a sosit tot de la uzinele „Electroputere” din Craiova încă o locomotivă electrică cu acumulatori de 4 tone. Noua locomotivă, destinată transportului subteran, va fi introdusă în sectorul I. Punerea ei în funcțiune va asigura o mai bună aprovizionare a brigăzilor din sector cu materiale și vagoane goale pentru încărcatul cărbunelui.

Aparate pentru captarea prafului de mină

În ultima vreme, la lucrările de pregătire în piatră din adîncul minei Aninoasa s-au introdus 5 aparate „Nemsek” pentru captarea uscată a prafului provenit de la lucrările de perforare a rocilor. Captarea prafului de perforare este o problemă importantă în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă ale minerilor de la înaintări. În vederea rezolvării ei, conducerea tehnică a minei Aninoasa a luat măsuri de a se construi, după un model aflat deja în funcțiune la mina Petrila, aparate pentru captarea umedă a prafului provenit de la perforare. Echipa lăcătușului Manea Valer de la atelierul mecanic al minei a confecționat 3 asemenea aparate care au și fost introduse în mină, spre a fi folosite la lucrările de înaintări de la orizontul VIII mediu.

